tus: nunc tristis: nunc fortis: nunc
infirmus ꝛc. Et q̃tuor in rota signi
ficant quattuor status huius mun
di. Nam primus dixit in rota ascen
dendo: regnabo. quo ad futurum. qꝫ
qui nascitur intrēdit regnare i mun
do. sed sepe multi de rota cadunt an
trēqꝫ veniant ad regimen: hoc est qꝫ
moriunt in iuuentute. Secundus di
xit: regno. et ille sedebat superius:
hoc est in p̃senti qui viuūt: bibūt:
et comedunt: et ludunt. a hi domi
nantur: sed sepe cadunt de rota im
prouise a moriūtur. Tercius dixit
descendendo de rota: regnui. a hi sunt
lxx. annorum vel. lxxx. quia in his pe
riit mundus. Quartus infra rotam
iacēdo dixit. fui sine regno. hi sunt
mortui eiecti. Ideo hoc miratur om
nis homo. Ideo ait. Mirabilia fūt
opa illius: hominibus absconsa. qꝫ
nescit homo qn̄ cadit de rota. Quan
tum āmirabile quod āmirant ho
mines est electorum glorificatio: que
erit in die iudicij cum suos electos
vocabit a glorificabit Vñ ps̄. Mi
rabilis deus in sanctis suis. Vnde
dñs ad gloriam suorū electorum tria
vult facere. Primo omnes angelos
omnes dem ōes: omnes creaturas
rōnales: iudeos: paganos ad eorum
gloriā in electis dei vult contēpla
ri. vt patet i ps̄. Aduocauit celum
deorsum v angelos. a terram deor
sum v inferiores creaturas discerne
re populū suū. Secundo vult mūdū
totū ad talem diem festū inuocare
vt ait in Apo. Ecce noua facio oia

Tertio vult omnes scos suos de bo
nis opibus suis cōmendare ꝛc. vt
patet in euangelio Math. Esuriui
a dedistis mihi mānducare ꝛc. Ido
venite benedi. ꝛc. Ite maledi. ꝛc.

¶ Sermonem de Epipha
nia quere in fine.

¶ Dnica infra octauā Epiphanie.

¶ Sermo septimus.

IN his que patris

mei sunt oportet me esse Luc. xij.
Nota qꝫ tria sunt magne vtilitatis
apud quecumqꝫ hominem. Primum
est qꝫ hō scit oia bene custodire q̃
p magnū laborem adquisiuit Vñ
Josue. xxiij. Estote sollicitiuit custo
diatis adquisita. qui non suat ea
fur tm̄ rapiet ex eis. Secundū est
pdita diligēter inquirendo. Lu. xi
Mulier si pdiderit dragmā vnam
nonne accendit lucernam a querit
ꝛc. Tertium de reptis pditis adqui
sitis cōsolatio recipienda. qꝫ natura
le est qꝫ si hō aliquā rem pdiderit
a inuenerit: gaudet. vt de filio perdi
to: et de oue cētesima Luc. Congra
tulami mihi omnes: qꝫ inueni dra
gmā quā pdiderā. De his trib9 le
gitur in euāgelio de Jesu.

Cum esset Jesus annorum. xij. ascen
dentibus Joseph a Maria de naza
reth xpter festū in templum in hie
rusalem puer ibat cū illis. Consū
matis diebus septē fm cōsuetudi
nem diei festi cū redirent: remansit
puer in hierlm a nō cognouerunt
Maria a Joseph: estimantes illum

b. iiij.

esse in comitatu. qz mulieres ibāt
in vna turba: et viri in alia turba
a sic Joseph putabat puerum esse
in comitatu mulierū: et Maria pu
tabat ipsum esse in comitatu viro
rum cum Joseph. a sic remansit vo
luntarie in hierusalem. Venerunt
iter diei. a in vnam dietam: a requi
rebāt eū inter cognatos a notos a nō
inuenientes regressi sunt in hieru
salem requirentes eum. Et factum
est: post triduū inuenerunt eum in
templo sedentem in medio doctorū
audientem illos a interrogantem.
De quo omnes mirabātur: et stu
pebant super prudentia a responsis
eius. Et omnes qui videntes q̄ pu
er duodecim annorū tanta subtilia
loquebatur que nūq̄ didicit: am
mirati sunt vnde talem sapientiam
haberet. Dixit āt mater eius ad pu
erum cum eum inuenit ibi. Fili q̄d
fecisti nobis sic. Pater tuus puta
tiuus Joseph et ego dolentes q̄re
bamus te. Et ait ad illos. Quid est
q̄ me querebatis. Nesciebatis q̄
in his que patris mei sunt oportet
me esse. Et ipsi hoc verbum non in
tellexerūt qd locutus est ad illos.
quia loquebatur de redēptione hu
mani generis. Et descendit cum eis
de ciuitate hierusalem que fuit in
monte: a venit in nazareth que fu
it in valle. a erat subditus illis vt
omnibus pueris exemplū daret
obedientie. Et mater eius Maria cō
seruabat omnia verba hec conferēs
in corde suo velut in libro: sicut Lu
cas scripsit suum euangeliū de ore
a corde virginis. Et puer Jesus p
ficiebat sapientia a etate apud de
um a homines: fm q̄ fuit deus et ho
mo. Cuius fuit ita sapiens quādo
nascebatur sicut quando morieba
tur: tamen loquit euangeliū fm
humanitatē a puericiam. Et sic pt
euangelium ¶ Quo ad thema. In
his q̄ patris mei sunt oportet me
esse: quatuor sunt i quibus opor
tebat christum esse. Primo fuit i
his quasi legatus expeditissimus.
Secūdo fuit in his quasi doctor sa
pientissimus. Tercio fuit i his q̄si
ꝓpugnator fortissimus. Quarto du
ctor subtilissimus. Primo dico q̄
xpm oportebat esse in his que ad
redemptionem hūani generis erāt
ꝓter qd fuit missus a patre tanq̄
legatus expeditissimus. Vbi vide
mus q̄ isti magni reges: impato
res: a papa i arduis negocijs mit
tentes suos legatos: dāt eis plenā
potestatem pro pace reformanda.
Sic deus pater misit christum Je
sum cū plenitudine sue potestatis
Vnde ait quidam. Auditū audiui
mus a domino a legatū ad gentes
misit. Videmus in q̄ quādo papa
mittit vnum de suis cardinalibus
vltra mare in legationem: ille por
tat insignia papalia. et ille habet
auctoritatem absoluendi excōmu
nicatos vndecūq̄ veniant ad eum
a habet potestatem conferendi bene
ficia. Ita christus a patre missus
est qui est pater patrū. a quo om

mis patermitas siue in celo: siue in terra nominat: sm apostolum ad Eph. Iste igitur legatus christus portauit mlia insigma p mare hu ius seculi missus. Nam habuit po testatem demones fugare. Nam de mones dixerunt. Tu es filius dei viui. Vnde dixit discipulis suis in euãgelio Joh. Non creditis quia ego a patre sum missus, & pater et ego vnuz sumus: credite opibus de hac missione tanq̃ legatus ait Johannes in Apocal. figuram. Et ce ego Johannes vidi alterum an gelum ascendentem ab ortu solis: hñtem signũ dei viui. et clamauit voce magna quattuor angelis qui bus datum est nocere terre a mari dicens. Nolite nocere terre et mari neq; arboribus: quousq; signemus seruos dei nostri in frontibus eorum. Ita moralitẽ iste angelus alter eãt christus. quia Johannes baptista primus: vt saluator commendat ipm in euãgelio Luc. Hic est enim de quo scriptum est. Ecce ego mitto angelum meũ. Quia sicut angelus a deo in terram mittitur: ita angelus primus Johannes fuit missus. Sz alter angelus est christus qui habz signũ dei viui: scilicet pris: vt possit de omnibus imperare. Ideo clamauit ad illos quattuor angelos Nolite nocere terre a mari a pemitẽ tibus qui per mare significãtur. et terre a peccatoribus frigidis velut terra: quoadusq; signemus seruos dei nostri qui credunt in deũ in frõ tibus eorum. Et hoc signum imprimitur nobis in baptismo. Iste ergo legatus habet potestate; excõmunicatos absoluere id est peccatores pemitentes: vt ait Luc. Vt autem sciatis quia filius hominis habet potestatẽ dimittẽdi peccata ex parte patris: dico tibi. Surge tolle lectum tuum. Iste legatus habuit potestatem pacem reformare inter deum a hominem. Ideo ait apostolus ad eph. Ipse est pax nostra. Ideo bene potest dicere. In his que pris mei sunt oportet me esse. Secũdo fuit in his quasi doctor sapientissimus: vel magister ad homines informandũ. Vnde ipse ait. Vos vocatis me magister et domine: et bene dicitis. sum etenim. Vnde iudei pro magistro cognoscentes: dixerunt illud Math. Magister scimus quia verax es: a verba dei i veritate doces. De isto magistro legimus figuram in Apocal. vbi legimus q̃ Johannes vidit thronũ: a in throno sedens habuit librum in dextra signatum sigillis septem. a datus est liber dericis qui legẽ nesciebãt Ita spiritualiter. Sedens i throno est doctor sapientissimus Vñ Gregorius. Sedens ille pertinet ad dignitatem magistri: habens librum in manu signũ siue sapientie docẽs nos opa mie. ideo septem sigillis fuit liber signatus. Qui ergo hospitat peregrinũ ꝓter deum soluit primũ sigillum. Qui cibat esurientem soluit secundum. Qui potat sitientem

tertium. Qui vestit nudū quartū.
Qui visitat infirmū quintū. Qui
sepelit mortuū sextū. Qui liberat ca
ptiuū septimū. Ideo idē magister
dicit. Qd vni ex minimis meis feci
stis: mihi fecistis. Venite bēdicti
patris mei percipite regnū. Sz heu
pauci sunt. ideo librū istū laici et
clerici legere nesciunt. Ergo magi
ster sapientissimus ait. In his q̄
patris mei sunt oportet me esse.
¶ Tertio dico q̄ christus fuit in
his q̄si pugnator strennuissimus
ad liberandū animā hūanā a pote
state diaboli. Huius legimus figurā
vel picturā in gestis greco y. q̄ erat
magnus impator qui habuit fili
am pulcerrimam quā tenerrime di
lexit. Venit quidam pugil fortissi
mus p ea ad campū cum raptore
qui eam prius rapuit: a ipsum su
perauit: a virginem patri restituit
Tunc reconciliata patri varia dona
accepit. Pater dedit ei tunicam pul
cram vndiq̄ contextam aureis litte
ris: sic scz. Dimisi tibi: ne adijcias
vltra peccare. A mre accepit coro
nam habentē scriptū ex me est tua
dignitas quia p te rogaui. A pug
tore anulū scriptū vel insculptum
dilexi te: ideo disce diligere me a m
hil aliud desidero a te. Ita spiritua
liter. Iste rex est deus pater: q̄ est
rex regum a domini dominantium:
sic ait Io. in Apo. Iste rex habuit
pulcram filiam. s. animam humā
nam. sed rapuit eam raptor pessi
mus v diabolus: quādo ea ad pec
catum duxit a ad limbum induxit
Sz venit pugnator strennuissimus
v christus vt ipse eam liberaret.
Vnde Ysa. Ego pugnator sum ad
saluandum. Iste cū diabolo rapto
re campum huius mundi intrauit:
vbi eum per mortem a crucem qua
si per hastam superauit: a ea patri
celesti reconciliauit. Tunc pater de
dit ei tunicam v vestem innocētie
quam amisit: in qua scripsit. Dimi
si tibi: ideo vade a amplius noli pec
care. Mater dedit ei coronam glo
rie. a hec est mater misericordie.
Propugnator anulum fidei dedit:
in quo erat scriptum. Dilexi te: ideo
diligas me. Vnde Johānes i Apo
cal. Qui dilexit nos: et lauit nos a
a peccatis nostris in sanguine suo.
Idō bene poterat dicere quo ad the
ma. In his que p̄tis mei sūt opor
tet me esse quasi pugnator ad sal
uandū. Et sic patet terciū. ¶ Quar
to oportebat christum esse in his
que patris sunt sicut ductor fidelis
simus: viam nobis ostendendo: a
profugos reuocando. Vnde videmus
quando milites pugnāt a populus
dispergitur: leuant vexillum regis
pro quo pugnauerunt. vt dispersi
videant et affluant a viam ciuita
tis inueniant. Ita fecit christus quē
pater misit vt dispersos cōgrega
ret. Huius legimus figuram in li
bro Josue q̄ deberet ducere filios
israhel per viam rectam: et ad ter
ram promissionis. Venitq̄ rex Hay:
qui fuit rex gentilis vt pugnaret

contra Josue et filios israhel. posuit quoq; insidias a fugerunt filij israhel et dispersi sunt. Tunc Josue ascendit in montem a eleuauit clipeum aureum: quod signum videbant filij israhel et omnes confugerunt ad signum. a duxit eos Josue ad terram promissionis. Ita moraliter homines erant ante aduentum christi in hoc mundo sine ductore viam eterne vite non inuenientes. sed pater misit filium christum velut ductorem. sed venit Nay rex paganorum a diabolus vt pugnet contra homines a dispersit eos i omni terra. Sz Josue a christus erexit signum sancte crucis in monte oliueti ad quam ascendit. vbi corpus eius resplendiuit velut clipeus aureus. Et sic dispersi congregati sunt in vnum. Ego ipse est noster ductor: qd patz in themate. In his que patris mei sunt oportet me esse: qui me misit tanq; legatum expeditissimum: tanq; doctorem sapientissimum: tanq; pugnatorem strenuissimum: tanq; ductorem fidelissimum.

¶ Dominica secunda.
¶ Sermo octauus.

Nuptie facte

sunt in chana galilee Job. ij. Nulla virtus est hominis tanta necessaria sicut fides Naz sine fide impossibile est placere deo. Vnde ait apostolus Jacobus Est vera fides de christo habere tres articulos. Primus vt ipsum verum deum a hominem de virgine Maria natum ex anima rationali a humana carne subsistente credamus. Apl'us. Christum factum sub lege: natum de virgine. Secundus articulus est credere xpm verum deum esse a patre genitum: sicut lumen de lumine. Vnde ait apl'us Petrus. Tu es xpus filius dei viui. Tertius articulus vt credamus xpm esse humani generis redemptorem. Vnde ps. Misit dns redemptionem ppl'o suo. Et que in pnoe sue conversionis dubitabant: ideo xpus voluit hec tria in euangelio ondere. que mutare aquam i vinum in ictu oculi fuit diuinitatis sue opatio. Comedere in nuptijs humanitatis ostisio. Redemptio humani generis fuit discipulorum vocatio vt patet in euangelio.

¶ Nuptie facte sunt in chana galilee. Chana fuit magna villa in regione galilee: a erat mater Jesu ibi Quia aliq; dicit q; Jobes euangelista fuit sponsus. si xps vocauit ipm de nuptijs. que homini melius est relinquere mundana q; celestia: hominem q; deum. Et Jobes fuit auunculus xpi: filius sororis Marie virginis. Vocatus est Jesus cum discipulis suis ad nuptias. a voluit illuc ire ppter miraculum a confirmationem miraculi. Et deficiente vino forte ex ordinatione diuina dicit Maria ad Jesum. Vinum non habent. Et dicit ei Jesus. Quid mihi et tibi mulier? quid habeo de te vt possum aquam in vinum mutare? Certe mul. que hoc spectat ad diuinam naturam. Nondum venit hora mea